

(૩૮)

અવાસિ—સ્વાધીનોચારણક્ષમત્વમ્ । સ્વાધીન ઉચ્ચારણ યોગત્વ.

અવિકૃતપરિણામ—અધિક્ષાનમાં વિકાર થયા વિના જે પરિણામ થાય તે જેમ-સોનું કાયમ રહ્યા છતાં તેનાં કડાં, કુંડળા, કંડી, વગેરે પરિણામ થાય છે; અથવા-જેમ બ્રહ્મમાં વિકાર થયા વિના તેમાં વિવર્તરૂપે જગત્ ભાસે છે. એ અવિકૃત પરિણામ કહેવાય છે.

અવિગીતત્ત્વમ્—બલવદનિષ્ઠાનતુ બન્ધિત્વમ્ । બળવાન અનિષ્ટનું જે અજનકપણું તે અવિગીતત્વ. ૨. પ્રશસ્તપણું.

અવિગીતાચાર—અનિન્દ્ય આચાર. ૨. જે આચાર નરકાદિરૂપ બળવાન અનિષ્ટને ન ઉત્પન્ન કરે એવો હોઇને સ્વાર્ગાદિરૂપ ઇષ્ટના સાધનરૂપ હોય તે અવિગીતાચાર કહેવાય છે.

અવિજ્ઞાતાર્થ—પરિષ્પ્રતિવાચવોધપ્રયોજક-પદપ્રયોગઃ । જે પદથી પરિષ્પત્તના પુરૂષને તથા પ્રતિવાદી પુરૂષને અર્થનો ઓધ ન થાય, એવો પદનો જે પ્રયોગ છે, તેનું નામ અવિજ્ઞાતાર્થ છે. તેમાં જે પદનો અન્વય કિલ્લ હોય, તથા જે પદનો અર્થ અપ્રસિદ્ધ હોય, તથા જે પદ અતિશીઘ્રતાથી ઉચ્ચારણ કર્યું હોય, તે પદ પરિષ્પત્તપુરૂષને તથા પ્રતિવાદીને ઓધનુંજનક હોતું નથી. એવા પદના પ્રયોગનું નામ અવિજ્ઞાતાર્થ છે.

અવિદ્યા—આવરણશક્તિ પ્રધાન અજ્ઞાન તે અવિદ્યા.

૨. સ્વાશ્રયવ્યામોહકરી અવિદ્યા । પોતાના આશ્રયને જે મોહની પ્રાપ્તિ કરે તે અવિદ્યા.

૩. રજસ્તમોમિભૂતમલિનસત્ત્વપ્રધાના અવિદ્યા । (એટલે રજેશુ તથા તમેશુથી અભિભૂત) સત્ત્વશુ જેમાં પ્રધાન છે એવા અજ્ઞાનને અવિદ્યા કહે છે. (અજ્ઞાન શબ્દ બુદ્ધિ.)

અવિદ્યા (પાંતજલમતે) અતસ્મિસ્તબુદ્ધિદુરવિદ્યા । તદ્ભાવથી રહિત પદાર્થમાં જે તદ્-

ભાવ યુદ્ધિ છે, તેનું નામ અવિદ્યા. તે એ પ્રકારની છે: (૧) કાર્યાવિદ્યા અને (૨) કારણાવિદ્યા.

૨. પાંચ કલેશમાંનો પહેલો કલેશ. એનેજ તુલા વિદ્યા કહે છે. આ અવિદ્યા ચાર પ્રકારની છે:—

(૧) અનિત્યમાં નિત્યત્વ યુદ્ધિ. જેમ, બ્રહ્મલોકાદિ અનિત્ય છે તેને નિત્ય માનવા.

(૨) અશુચિમાં શુચિત્વયુદ્ધિ. જેમ-દેહાદિ અશુચિ છે તેને શુચિ માનવા.

(૩) દુઃખ અને તેનાં સાધનોમાં સુખયુદ્ધિ તે સુખસાધનત્વ યુદ્ધિ. જેમ સદ્ (માણા), ચંદન, વનિતાદિ.

(૪) અનાત્મામાં આત્મત્વયુદ્ધિ. જેમ, દેહાદિમાં.

અવિદ્યાદ્વયમ્—જે પ્રકારની અવિદ્યા: (૧) મૂલાવિદ્યા અને (૨) તુલાવિદ્યા.

અવિદ્યાર્પણાણિ પञ्च—અવિદ્યાનાં પાંચ પર્વ વિભાગ:—તમો મોહો મહામોહસ્તામિલો દ્યુન્ધસંજ્ઞકઃ ॥ (૧) તમ, (૨) મોહ, (૩) મહા-મોહ, (૪) તામિસ, અને (૫) અધતામિસ.

અવિદ્યાવૃત્તિરૂપ વિપર્યયઃ । સાક્ષાદ-વિદ્યોપાદાનાવૃત્તિઃ જેનું સાક્ષાત્ ઉપાદાન અવિદ્યા છે, એવી વૃત્તિ તે અવિદ્યાવૃત્તિ; એ અવિદ્યા-વૃત્તિએ કરેલું જે ઉલટું જ્ઞાન તે અવિદ્યાવૃત્તિરૂપ વિપર્યય-જેમ-છીંપમાં રૂપાનું જ્ઞાન, ઇત્યાદિ.

અવિનામાવ—આપ્તિ. ૨. સંબંધ માત્ર. ૩. સ્વદેશ વૃત્તિત્વ.

૪. વ્યાપ્યનિષ્ઠવ્યાપકનિરૂપિતધર્મઃ । વ્યાપક વડે નિરૂપિત એવો વ્યાપ્યમાં રહેલો ધર્મ. જેમ-વ્યાપક જે અગ્નિ તેનાથી નિરૂપિત એવો વ્યાપિરૂપ ધર્મ વ્યાપ્યરૂપ ધૂમમાં રહેલો છે.

અવિરોધઃ—બ્રહ્મસૂત્રના બીજા અધ્યાયનું નામ. શ્રુતિથી વિરોધી એવાં સ્મૃતિ, પ્રત્યક્ષ અને અનુમાનાદિ પ્રમાણો આભાસરૂપ છે,

(૩૯)

માટે વેદાન્ત વાક્યોના સમન્વયમાં તે સ્મૃતિ વગેરે વિરોધી ન હોવાં તેને અવિરોધ કહે છે.

અવ્યભિચારઃ—નિયમ.

અવ્યયઃ—ન વિચલે વ્યયો (વિનાશો) ધર્મતઃ સ્વરૂપંતોઽવ્યયવતો યસ્ય સઃ । જે પદાર્થના ધર્મનો, સ્વરૂપનો કે અવ્યયવનો નાશ નથી થતો તે પદાર્થ અવ્યય કહેવાય.

અવ્યવહૃતત્વમ્—વ્યવધાનામાવત્ત્વમ્ । અંતરાય વગરનું જેમ—‘અવ્યવહૃત પૂર્વક્ષણ’ એટલે જે ક્ષણની વાત કરતા હોઈએ તેની પહેલાંની પૂર્વક્ષણ, એ બંને ક્ષણો વચ્ચે કાંઈ છેદ કે વ્યવધાન ન બેઠે.

અવ્યાપ્તિ—લક્ષ્યૈકદેશાવૃત્તિત્વમવ્યાપ્તિઃ । પોતાના લક્ષ્યના એક દેશમાં (ભાગમાં) લક્ષણનું જે ન હોવાપણું તે અવ્યાપ્તિ દોષ કહેવાય છે. જેમ—કોઈ માણસે ગાયનું લક્ષણ કરતાં કહ્યું કે ‘જે કપિલા (રાતા રંગની) હોય તે ગાય.’ હવે ગાયનું કપિલત્વ લક્ષણ બધી ગાયોમાં હોતું નથી પણ કોઈક ગાયમાં જ હોય છે. માટે એ લક્ષણ પોતાના લક્ષ્યરૂપ ગાયમાત્રમાં ન વર્તે તો તેના એક દેશરૂપ કોઈક ગાયમાં વર્તે છે, માટે એ લક્ષણ અવ્યાપ્તિ દોષવાળું છે.

૨. લક્ષ્યવૃત્તિત્વે સંતિ લક્ષ્યતાવચ્છેદક-સમાનાધિકરણાત્યન્તામાવપ્રતિયોગિત્વમ્ । જે લક્ષણ લક્ષ્યમાં હોઈને લક્ષ્યતાનું જે અવચ્છેદક સમાનાધિકરણ તેમાં જે લક્ષણના અત્યંતાભાવનું પ્રતિયોગિપણું રહેલું હોય તે અવ્યાપ્તિ કહેવાય. આ વાત દૃષ્ટાન્ત વિના ઠીક સમગ્ર્ય નહિ, માટે ધારો કે ‘કપિલત્વ’ એ ગાયનું લક્ષણ છે. એ લક્ષણ કપિલા ગાયમાં હોઈને, લક્ષ્યતા જે ગૌત્વ, તેનું અવચ્છેદ સમાનાધિકરણ જે શ્વેત ગાય, તેમાં રહેલો કપિલત્વનો જે અત્યંતાભાવ, તેનું પ્રતિયોગી જે કપિલત્વ, તે જે લક્ષણમાં હોય તે અવ્યાપ્તિ દોષવાળું લક્ષણ છે.

અવ્યાપ્યત્વમ્—અવ્યાપ્યાભાવાદવૃત્તિત્વમ્ । વ્યાપ્યના અભાવવાળા પદાર્થમાં રહેવાપણું.

અવ્યાપ્યવૃત્તિગુણઃ—જે ગુણ પોતાના આશ્રયરૂપ દ્રવ્યના કોઈક દેશમાં રહે અને કોઈક દેશમાં ન રહે. તે જેમ—શબ્દગુણ આકાશરૂપ વિભુ દ્રવ્યનો આશ્રિત છતાં પણ આકાશના કોઈ ભાગમાં હોય છે. અને કોઈ ભાગમાં નથી હોતો, માટે શબ્દ એ અવ્યાપ્યવૃત્તિ ગુણ છે. (સર્વભૂત દ્રવ્યોના સંયોગવાળા પદાર્થને વિભુ કહે છે.)

અવ્યાપ્યવૃત્તિત્વમ્—સ્વાત્યંતાભાવસમાનાધિકરણત્વમવ્યાપ્યવૃત્તિત્વમ્ । સ્વ એટલે શબ્દાદિક અવ્યાપ્યવૃત્તિ ગુણનું પોતાના અત્યંતાભાવની સાથે જે સમાનાધિકરણપણું તે શબ્દાદિકાં અવ્યાપ્ય વૃત્તિત્વ છે. જેમ—એક જ વિભુ આકાશમાં ભેરી અવચ્છિન્ન પ્રદેશમાં ઉત્પન્ન થયેલા શબ્દનો, તેજ આકાશમાં રહેલા ઘટાદિ અવચ્છિન્ન પ્રદેશમાં અત્યંતાભાવ રહે છે. તે પોતાના અત્યંતાભાવ સાથે શબ્દગુણનું સમાનાધિકરણ કહેવાય. એવું સમાનાધિકરણત્વ એ અવ્યાપ્ય વૃત્તિત્વ કહેવાય છે.

૨. જે એ દ્રવ્યોનો સંયોગ થાય, તે એ દ્રવ્યોના થોડાક ભાગમાં તે સંયોગ રહેતો હોય, અને થોડાક ભાગમાં સંયોગનો અભાવ રહેતો હોય (અર્થાત્ સંયોગ ન રહેતો હોય), એવા સંયોગને અવ્યાપ્યવૃત્તિ કહે છે. જેમ—વૃક્ષ અને વાનરનો સંયોગ અવ્યાપ્યવૃત્તિ છે. કેમકે વૃક્ષની ડાળ સાથે તેનો સંયોગ છે, પણ મૂળ સાથે નથી.

અવ્યુત્પન્નત્વમ્—પદજ્ઞાનરહિતત્વમ્ । આ પદનો આ અર્થ છે, એવા પ્રકારના જ્ઞાન વિનાના હોવાપણું.

અશાસ્ત્રીયદ્વૈતમ્—કામક્રોધાદિદૈત તે અશાસ્ત્રીય દ્વૈત કહેવાય છે. કેમકે એ દ્વૈત ‘જ્ઞાન’ નું વિધાતક છે. (શાસ્ત્રીય દ્વૈત ગુરુ શાસ્ત્રાદિક છે; તે ‘જ્ઞાન’ નું સાધક છે.)

અશુક્લાકૃણ્ણકર્મ—પુણ્ય પાપરહિત કર્મ (એ દ્વૈત યોગીઓનું હોય છે.)